

Kultura eskola

ENEO OLASAGASTI
ZUZENDARIA ETA
GIDOILARIA

Hitz politikak biak, bai banaka hartuta baita elkarren ondoan ere. Hezkuntzarekin eta Kulturarekin ardura dugunok, profesionalak izan ala ez, elkarren ondoan ikusi nahiko genituzkeenak. Tira, dagoeneko ikasgai batzuk txertatuta daude curriculumean. Musika, literatura eta plastika, adibidez. Baina badira itzulginguruka dabiltzanak ere, antzerkia, dantza, ikus-entzunezkoak... Eta curriculum horretan txertatuta ikusi nahiko genituzkeenak asko gara. Hala ematen du, behintzat, ikusita zenbat jende erantzun zion *Kultura eskola* izenburupean Gipuzkoako Foru Aldundiak (GFA) antolatatu zuen goiz bateko jardunaldira, EHUKo Donostiako Carlos Santamaria aretoa lepo betez. Antolatzaileak ere harrituta azaldu ziren jasotako erantzunarekin. Hainbat adarretako profesionalak, zaleak eta hezkuntza munduko jende asko.

GFAren xedea, omen zen Eskola Kirola ekimenaren antzerakoa antolatzea kultur arloko hainbat adarrekin. Hori azaltzea zen jardunaldiaren asmoa. Eta espektatibak ez zirela gehiegi bete esan beharra dago. Saioaren lehen zatian, han-hemenka, normalean pertsona konkretuei eta ikastetxe batzuei esker antolatzen diren ekimen batzuen berri eman zen. Lehen zati horren bukaeran Aldundiaren ekimenaren berri eman ziguten. Bigarren zatian

taldeak sortu ziren proposamenaz eztabaidatzeko eta ekarpenak egiteko. Bertan ginenoi paper batzuk luzatu zizkiguten, gure ekimenak horrelako egitasmoaren baitan ikusten genituen jakiteko. Azken batean, kontua ekimen desberdin eta ugariekin katalogo moduko bat sortzea zen. Katalogo hori ikastetxeei eskaintzen zaie beraiek haien gustukoa edo egokitzen zaiena aukeratu ahal izan dezaten. Hori 2020-2022 ikasturterako martxan jarri nahi da eta horretarako 260.000 euro daude. Kultur supermerkatu baten modukoa otu zitzaidan. Bertaratu zirenak ikusita, bai profesionalak eta ikastetxeak, gehi batu daitezkeenak, eskaintzak eta eskaerak aise gainditu dezakete ekimenetarako zuzendutako dirua, eskasa nire us-tez. Euskal Aktoreen Batasunetik (EAB) antolatzen dugun *Sormenaren parte izan* antzerki egitasmoa 15.000 euroren bueltan dabi, besterik ez. Beraz, berriz ere, apurrak banatzen gosetuen artean. Eta ez dut honekin intentzioa kritikatu nahi, baina bai berau gauzatzeko modua.

Eta kontua ez da bakarrik dirua, formakuntza baita ere. Formatzaileen formakuntza, ez baitugu ahaztu behar hurrez eta nerabeez ari garela. Nork formatzen ditu arlo horietako formatzaileak. Urte batzuk daramatzagu horren gainean pausak ematen hasteko garaia dela esanez. ●

Etxebizitza babestuaz

ITZIAR BARDAJI
GOIKOETXEA
IRAKASLEA

Etxebizitza. Soldataren herena batez beste. Ezabatu ezin den gastu finkoa. Lan soldatapekoaren oin-bilurra, olagarroaren tentakulua. Kateak luzera nahikoa du esklaboak sistemaren mekanismoak eragin ditzan. Bere bizitza xehatzen duen errotarria birarazten duen astoa.

Iruñeko Udalak hedabideak deitu zituen bere jabegoko 43 etxebizitza, erabileraz sozialekoak izan beharko luketenak, okupa zikin eta gaiztoen eskuetatik askatuko dituztela iragartzeko. Prentsaurrekoan emandako datuetan ikusten da 603 etxebizitzetatik 190i (%31) udalak ez diola erabilerarik ematen –horrek azaltzen du, bide batez, zergatik okupatzen diren–. Ongizatearen gure gober-

nuek bitartekoak, hau da, *petatxoak* edo *puntalak*, jartzen dizkiete zaurgarritasun egoerei. Arrakalaz jositako eraikin hondatu horren iraupenaren luzapen artifizialak. Baina, gainera, horiek uneko agintarien asmo onaren erabat menpekoak dira eta paperatik errealitatera zurririk beltzerako distantzia egon daiteke. Nafarroan 900 etxebizitza pasa dira egunetik gauera babestuak izatetik libreak izatera. Alokairuaren prezio berria ordaindu ezin dutenen egoerari konponbidea bilatzen saiatuko direla dioten bitartean, inuzente itxurako elefante bat dago eserita Jose Mari Aierdi Nafarroako Gobernuako sailburuaren ondoan, kapitalismoaren zirkotik ihes egin duena. ●